

Xavian Bonbonus

Sladká hudba... To je nejen vystižení ideální reprodukční reality, ale také název nové série stále úspěšněji expandujícího největšího českého výrobce Xavian, kterou si nadělil k patnáctému výročí existence. V podstatě by se dalo říci, že Roberto Barletta novou řadu koncipoval jako sladkou a každému dostupnou ochutnávku toho, co Xavian vlastně znamená, jako takový bonbónek. Tímto oslím můstkem se jednoduše dostaneme k tomu, jak mohl vzniknout název regálové reproduktory Bonbonus, uvozující právě novinkovou řadu Dolce Musica.

Sám výrobce nazývá Xavian Bonbonus malým zázrakem. Má pravdu – jak jinak nazvat integraci hodnot věrné reprodukce zvuku, typické vášně pro hudbu a stejně typického smyslu pro řemeslné zpracování v produktu s takovou cenou? Přidejte k tomu množství veselých barevných provedení (celkem je k dispozici trojice přírodních dýh a devatero pastelovými barvami lakovaných dýh – ano, správně, žádná folie, ale poctivá, pěkně vypadající dřevěná dýha), která těmto drobečkům otevírají dveře i do prostorů, kam by klasické reproduktory příliš neseděly (nebo by je tam možná strážkyně domácích pořádků nechtěly pustit). To nejlepší je samozřejmě cena – tu v Kladně nastavili na hodně atraktivní úroveň, kde jsme dosud byli zvyklí vidat spíše kousky „obyčejnějších“ značek, snad by se dalo říci až čistě komerční výrobců.

Co se tedy Xavianu podařilo vtěsnat do bonbónků, které vás budou stát pouhých 9, respektive 10 tisíc (pro barevná provedení)? Začneme tím, že vše se nese v duchu pravých úhlů, forma a časté xavianovské hraní s detaily dřeva tu lehce ustoupily tomu, aby bylo možné použít co nejlepší komponenty. Přesto téměř pětikilový regálový minimoniterek - označení „mini“ si zaslouží, však i na výšku má pouhých 27 cm, na šířku nepatrných 16 a do hloubky 20 cm – evokuje čímsi vztah k „Disegno di Roberto Barletta“ a vizuální ostudu vám doma určitě neudělá. Překvapivá váha ozvučnice se dá vysvětlit použitím MDF desek o síle 16 mm – ani nejlevnější model od Xavianu tak nepůsobí jako „krabice od bot“, ani jako prapodivně poslepovaný experiment (které v této cenové třídě můžeme také najít).

Přední stěna je téměř beze zbytku vyplněna dvojicí reproduktorů a dvěma bassreflexovými otvory (či spíše otvůrky), zadní pak hostí jen plastovou vaničku s dvěma slušnými, i když pochopitelně cenově hladině poplatnými reprotérminály. Jsou nicméně dostatečně robustní, udrží jakékoliv vidličky, banánky či holé vodiče a jsou pozlacené, takže co si přát více?

Co dobře vypovídá o snaze přinést i v této dostupné cenové třídě maximální kvalitu, to je dvojice hliníkových bassreflexových nátrubků tam, kde by každý jiný výrobce použil plast. Oba měniče vyrábí pro Xavian na zakázku malá italská firmička – díky tomu, že na nich není napsáno věhlasné „ScanSpeak“ či jiné velké jméno, mohou nabídnout výrazně atraktivnější cenu při zachování minimálně stejné kvality jako u velkovýrobců.

O horní pásmo se stará hedvábná kalota o průměru 26 mm, pracující v poměrně velké vlastní komoře. Spodní část frekvenčního pásma generuje impregnovaná papírová membrána s průměrem 132 mm. Měnič je usazen v litém koši, zvenku trochu netypicky tvarovaného – být tradičně kulatý, dost možná by Bonbonus vypadaly téměř k nerozeznání od větších „sestřiček“ Primissima. V „pohonném“ ústrojí tohoto reproduktoru najdete cívku s průměrem 40 mm, dobře a poctivě vyřešený je i dvojitý závěs. Středobas maličko přesahuje přes okraj vysokotónového reproduktoru, po vzoru starších modelů řady XN nebo Suona. Oba měniče jsou vybaveny silnými magnetickými systémy pro co nejpřesnější reprodukci. Celkově nelze než uznale smeknout nad odvážnou a vyplácející se cestou, kterou se Roberto Barletta rozhodl jít.

Měniče si dělí práci na úrovni 3 000 Hz – středobas od ní putuje až do „níže“ 59 Hz, tweeter zase stoupá k hranici 20 000 Hz (v toleranci -3 dB). Nominální impedance je stanovena na 8 Ohm, citlivost je mírně nadprůměrných 87 dB. Pravdou ale je, že i 50 Wattů na kanál velmi levného Pioneer A-10 bylo naprosto dostačujících pro kontrolu i hlasitější reprodukce.

Xavian Bonbonus jsme zkoušeli s tradičním NAD C370 a Pioneer BDP-LX71, ale svou chvíli strávily reprosoustavy také s Pioneer A-10 a A-70, částečně také s řídicím zesilovačem Denon DN-500AV, využívajícím koncové stupně integrovaných modelů. Zdrojem signálu byly ještě přehrávače Pioneer PD-10 a PD-50, případně USB D/A převodník KingRex UD384, využívali jsme ale také USB zesilovače A-70. Kvalitu napájení částečně řešil Xindak XF-2000B, hlavně však IsoTek GII Titan. Signálové kabely nesly značky Eagle Cable, Monster Cable a QUAD, reproduktorové pak HAMA a ProAc. Pro srovnání jsme měli k dispozici Tannoy Revolution DC6TSE, KEF R300, Harbeth Monitor 30 a spodní pásmo tužil Bowers&Wilkins PV1D.

Prvním, kdo zazněl z nových Xavianů po několika desítkách hodin „zahřívacího“ provozu, byl David Bowie se svou „The Platinum Collection“ (2005 | EMI | 0946 3 44076 2 5). Na to, že celá reprosoustava – budme upřímní – vypadá snad až jednoduše a drobně, umí zahrát přitažlivým způsobem, navíc díky energickému naladění se zdá být zvuk větší a hutnější, než bychom z ozvučnice těchto rozměrů očekávali.

Úvodní baskytarová nálož v „Under Pressure“ má solidní razanci, zvláště díky dvojici předních bassreflexů k vám doputují až fyzicky působící zvukové vlny. Tóny mají kromě razance i „váhu“, plnost a vůbec spodní pásmo evokuje reprodukci dražších a také větších reprosoustav. Samozřejmě, stále se pohybujeme v kontextu entry-level, ale to, co dříve bývalo slušným zvukem v kategorii regálovek

kolem 15ti tisíc, to Xavian Bonbonus posouvá pod hranici 10ti tisíc. Snad má dokonce basa i dravost větší, než by optimálně měla mít – nejde ovšem o vulgární přebytek „basové hmoty“ bez kontroly, ale o (na poměry podobně malých regálových reprosoustav) precizně kontrolovaný, nadstandardně plný hlubokotónový fundament.

Bonbonus dobře zvládají i složitější rockové kompozice, jako je třeba Watersova divoká „Not now John“ (Pink Floyd | „The Final Cut“ | 1994 | Harvest | 7243 8 31242 2 0). Ačkoliv nejsilnější kouzlo „bonbónků“ leží v uchvacující rytmicke a barevnosti zvuku, velmi solidní práci odvádí i při udržování kontroly a celkové přehlednosti – industriální zvuky servíruje s lehkostí a plynulostí a i když vzduch kolem nástrojů není největší, nejedná se ani zdaleka o poněkud plochý a prázdný zvuk, který ve třídě „do deseti“ není výjimkou. Naopak vnímáme homogenní prostor s hloubkou.

Vytříbenou jemnost a barevnost, odkazující na ducha zvuku Xavian, najdeme ve „First Song“ z pera Charlieho Hadena (Laurence Hobgood | „When the heart dances“ | 2008 | Naim Jazz | NAIMCD112). Celé pásmo je příjemně vřelé, jemné, kontrabas sytý a velmi barevný. I piano je dobře čitelné a vykreslené, zvuk je spíše umírněný, poklidný, velmi plynulý, byť stále disponuje nadprůměrnou přitažlivostí. Talent pro reprodukci akustických nástrojů má Xavian tak říkajíc v genech, i Bonbonus se skutečně maximálně snaží zůstat v ringu věrné reprodukce a daří se mu. Na levné reprosoustavy zní nástroje nesmírně přirozeně, vnímáme je plastičtější, prokreslenější, než u jiných takto levných modelů. Přesně podle již řečeného – podobně jsme dříve slychali hudbu za nějakých patnáct tisícovek.

Výšky by šlo charakterizovat jako velmi klidné, prosté zrna, s nadstandardním rozlišením (míněno v rámci kategorie) a s velmi slušnou schopností vykreslit zvukovou scénu – kompaktnější, ale spojitou a přehlednou. Je to výsledkem použití slušného tweeteru a kompaktních monitorových rozměrů. Lehce si tak můžeme prohlédnout rozložení instrumentů v klasické „Take Five“ (The Dave Brubeck Quartet | „Time Out“ | 2009 | Columbia | 88697 39852 2), stejně jako si můžeme vychutnat jemné, dobře rozlišené činely. Jejich objem je decentní, podání přesné a rytmika je vysloveně strhující. Bonbonus tu opět sází na barevnost a energii jako na základní stavební prvky svého zvuku.

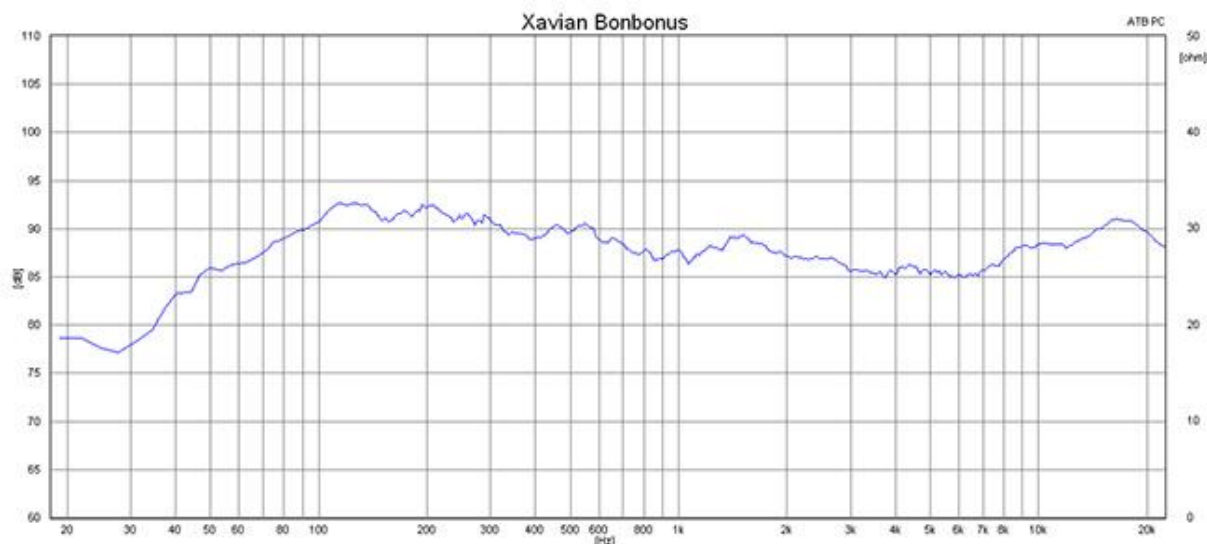
Kvalitu středního pásma pak dobře ověří „Andreas, André“ (Jienat | „Mira“ | 2010 | Jienat | JNCD002), hlas zpěvačky je čistý, i když samozřejmě neočekávejte, že byste se jí – obrazně řečeno – mohli podívat až do hlasivek. Barevné, muzikální podání ale stejně vtahuje do děje a přináší nám radost z poslechu, informací je rozhodně dost, abyste ani na chvíli nezapochoybovali o tom, že Xavian Bonbonus patří do kategorie high fidelity. Hlas má solidní vnitřní dynamiku, působí uvolněně, energické pojetí zvuku vás prostě bude bavit.

Maličké Xavian Bonbonus jsou skutečně lahodné bonbónky (nejen) své cenové kategorie. Tak zábavný a přitom vespělý zvuk jsme dosud od žádných podobných neslyšeli – nástroje hýří barvami, hudba kolem vás protéká s vtahující, sametovou plynulostí a rytmem, vše je položeno na energickém, pevném basovém základu a kultivovaných středech a výškách. Bonbonus nabízí pohled do světa high fidelity těm, kteří se s opravdu věrnou reprodukcí dosud neseekali, těm, kteří z jakéhokoliv důvodu nechtějí investovat třeba do vyšších modelů Xavian nebo prostě těm, kteří potřebují maličké a báječně hrající reprosoustavy. Bonbonus vypadají sice tak trochu jednodušeji, ale buďme realisté a poděkujme Xavianu raději za to, že se zaměřil na trochu jednodušší slupku a o hodně kvalitnější vnitřnosti. Protože i díky tomu stojí Bonbonus pouze tak málo a mohou za to nabídnout tolik, co jen stěží nějaké jiné. Ostatně, jedny se z Hi-Fi Voice už nehnu ani na krok a budou naším laťkou pro dostupnou kategorii.

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy 25 metrů čtverečních. Prostor není akusticky speciálně upraven, a proto jsou naměřené hodnoty interpretovatelné jako 100% věrohodné v pásmu 400 Hz a výše, v pásmu 10 – 400 Hz ovlivněné akustickými parametry prostoru – konkrétně mírným zdvihem na basech. Měřeno bylo pomocí software ATB PC Pro vždy v pěti cyklech v různou denní dobu, vybrána byla vždy střední křivka. Všechna měření probíhají na NAD C370 a Pioneer BDP-LX71 s vždy stejně nastavenou úrovní hlasitosti. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.

Jak můžete vidět z průběhu křivky frekvenční odezvy, přes mini rozměry začínají Bonbonus hrát hodně nízko. Celé pásmo je navíc velmi vyrovnané, prosté excesů. Roberto Barletta si zjevně dal dost práce s vybalancováním atraktivního, ale přitom co nejvěrnějšího zvuku – v dané kategorii péče nevídaná a ukazující, že když se chce, tak to jde.

Kč 8 880,- (dřevěné dýhy)

Kč 9 760,- (RAL odstíny)

KLADY

- + typicky skvělé „xavian-grade“ provedení
- + široká škála barevných „optimistických“ provedení
- + příjemně uvolněný, zábavný a „akční“ zvuk
- + výborně „sednou“ i k velmi levným zesilovačům
- + výborná cena

ZÁPORY

- působí trochu obyčejněji než běžné Xaviany, ale při dané ceně si opravdu není nač stěžovat

VIZITKA PRODEJCE

XAVIAN

www.xavian.cz – info@xavian.cz

+420 311 329 876

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina